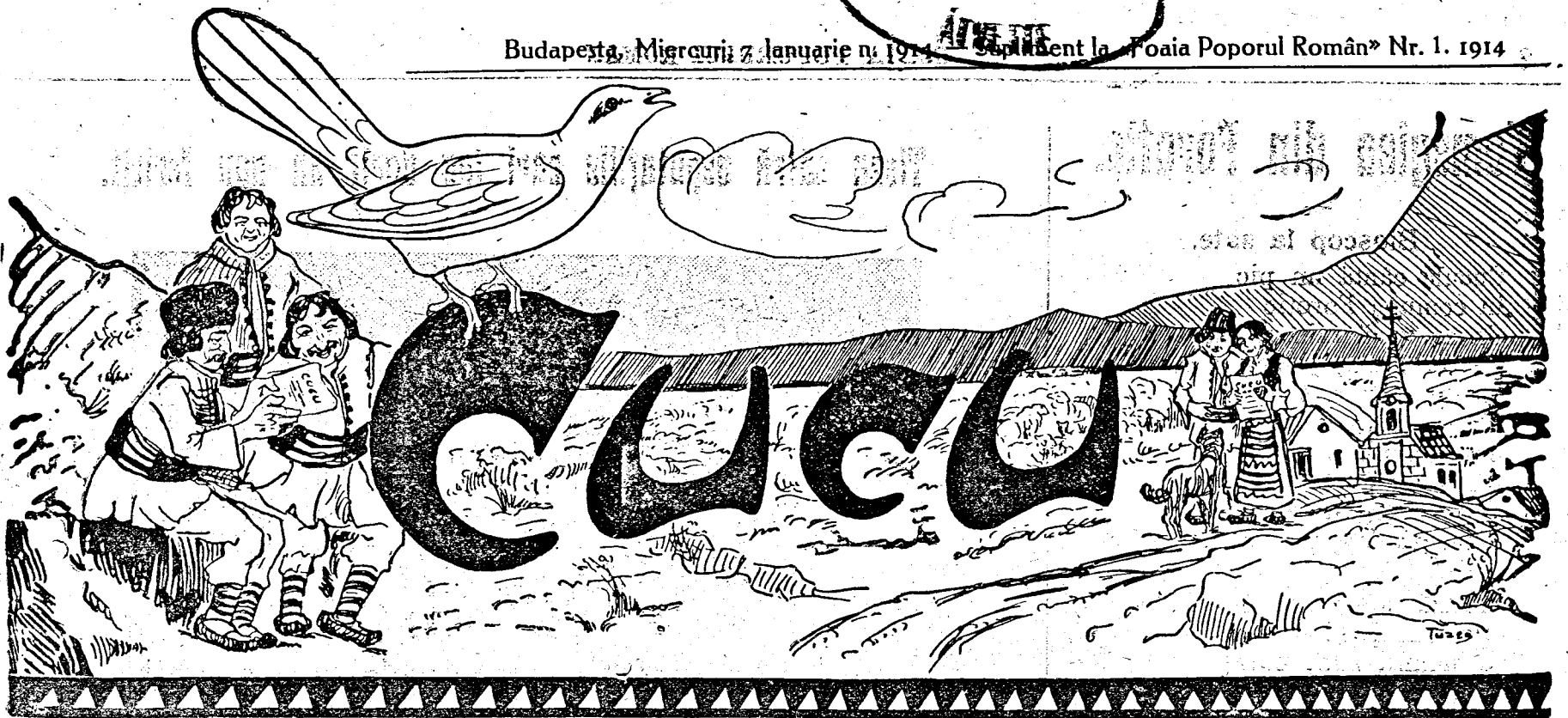

BUDAPESTI KIR. UGYERZEBEG
19 JAN 13
ÁNYOS

P. 3927/19

Budapest, Miercuri 7 Ianuarie nr. 1914 Supplement la "Ziarul Poporul Român" Nr. 1. 1914

Wekerle și împăratul.

Bine, bine Maiestate, feciori pentru armată va lifera guvernul ăsta, — dar bani?

Bani. numai eu aduc în țară, căci omenie în Europa n'are nici Lukacs nici Tisza.

Comedie din Forotic.

Bioscop la sate.

Cucule cântă un pic
In comuna Forotic
Ca se vază mic și mare
Ce fiu prost, jidanu are,
Că din câte a probit
N'a avut folos nimic,
Dar acuma a aflat
Un lucru de înșelat
Veți vedea cu toți ce o fi
Când aceasta veți ceti.

Frunză verde de pe spin
Auzit'am din bătrâni
Că jidanii sunt curați
Pentru înșelătorie lăsați
Dar acum am aflat
Cum unu s'a înșelat
Probat'a câte de toate:
Câștig să facă nu poate!
Văzându-se înșelat
De comediant s'a dat
Dară el singur nu poate
Minuni la lumină a scoate
Ci consorți a trebuit
Să vedeți că și-a găsit.

Frunză verde lemn uscat
Un Pem îndată a aflat,
L'a prins ca de preț bun:
Doi proști sunt până acum.
Și fac la năsdărăvâni
De răs la moș și copii
Și mai au unii de frunte
Cu el fac minți mai multe!

Tisza către deputațiile cari iau dorit an nou fericit.

nilor! ... de astea, ... cu cele de o mie — o să netezim calea ...
legeri.

... și că ș'un român
Acela îi împodobește
Și paralele primește
Și caută sală cam 'naltă
Ca proștii lui să se vadă
Și când bani au primit
Poate merge la durmit!

Frunză verde lemn pălit
Cine a mai auzit:
Tovărășie legată
Patru nații laolaltă?
De român și de jidan
De un pem și de un țigan
Romănu-i de gazdă bună
Că le plătește pe lună.
Cine s'a mai pomenit
Din jidan, om prost eșit,
Și Pemu în urma lui,
Țiganu al dracului.

Frunză verde de nuia
Vom vedea ce or căpăta?
Căci acuma au plecat
Prin comuni în lung și lat
Romănu bani primește
Pentru proști ce-i hrănește
El e scumpul lor ales
Ca la comună un chinez.
Jidan în școli învățat
Poartă-l romănu legat
Jidanu poartă pe Pem,
Și de țigan nu se tem
Facă-i dracu mare ghem!

In lipsa medicului.

Am lipsit două săptămâni din oraș,
am fost la țară...

— S'a băgat chiar de seamă lipsa du-
mitale doctore.

— Serios?!?

— Da... au murit mai puțini oameni.

Vede prin sită

— Dragă domnu'e sublocotenent! Insoarâte cel
putin, știm pentru d-ta o partidă și mai escelentă
decât cea mai esce'entă.

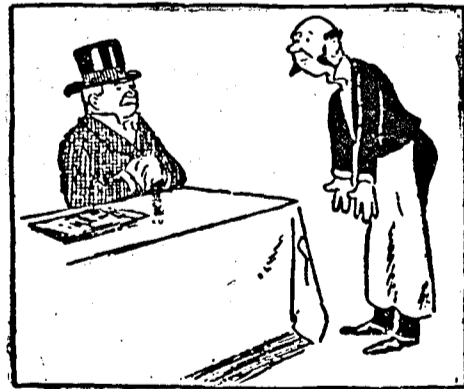
— En, ce, dacă creditorilor mei le trebuie cu
ori ce preț bani, să se însoare numai — ei.

Clopot nou.

— E trumos clopotul cel nou, domnu'e protopop,
dar nu știe să bombăne așa de bine, ca celvechi.

— Bine bine, lele Mario, până va fi clopotul
așa de bătrân ca d-ta, va ști și el să bom-
băne mai bine.

Mitocanu' la Viena.

Un mitocan, bucureștean, ajuns bogat,
face cu nevastă-sa o călătorie la Vie-
na și își ia sălaş la cel mai scump ho-
tel. La masă cere listă de bucate, și
zice chelnerului:

— Da niște varză cu sarmale ai?

Chelnerul dă din umeri că nu pricepe.

— Ei, zice mitocanu', poftim, la cel
dintâi birt din Viena; să n'aibă nici
măcar niște verde cu sarmale.

S'a supărat mitocanu' foc și a plecat
acasă în țară.

La crâșma la trei păduchi.

Birtașul wekerle: Cară-te de aici afară prăpăditule, ți-ai trăit traiul și ți-ai mâncat mălaiul.

János bácsi...

Auzise János bácsi
Că este un domnișor
Care are o mașină
Cu care să ridică 'n nor.

Deci să duce ca să-l vadă
Ca nu cumva să imi moară
Și să nu-l vadă pe acela,
Care cu mașina sboară.

Cum ajunge la cetate
Mi să duce la hangar
Să vadă aeroplanul,
Dar îi zice un cassar:

»Auzi bácsi, scump vecine,
Cine vrea ca să privească
Trebue mai întâiu de toate
Și taxa să o plătească.

János bácsi, cum aude
Răspunde-i pe rominește
Că e ungar, că e nemiș
Și la nime nu plătește:

— »No, da cse vrea domnu Koma
No, da cse vrea de plătit
Ke io nu ști rumonește
Cu mașina de vorbit.

De vreți plată apoi dau io
Și bucuos io plătește
Numa spune la moșină
Ca se chinte ungurește,

Și de vreți că să dau banii
Io dau pengő mintenaș
Numa spune la al Vlaicu
Ca să joace s'on csárdás!»

Cu a și aeroplanul.

— »Uite măi, că cum să 'nalță
Au'e-o mâncaiași gura
Că de-și perde cumpănea
Cum a mai veni de-a dura.

Uite măi, ia vezi-l bine
Cum să duce, cum să 'nalță,
De gândești că-i gonț de pușcă,
Fără frică, fără greață...

Uite măi, ce arpi are,
Și măi, ce sbârâitoare,
Zău de pică jos din nori
Aicea pe loc îi moare».

— Taci măi Cu'o, nu vezi bine
Că doară e tras de sfoară
Și nu plecă în jos la noi
Făr' la Devla să coboară!

Ba el știe ce-i apa!

Doi cunoscuți și vechi pretini de școală, se întâlnesc și se opresc față'n față. Unul din ei e om așezat, celălalt un trăgător la măsca, de să ferească sfântul.

— Destul că ar putea să-ți fie și rușine cu așa un nas roșu ce ai prăsit decând bei atâta, — zise nebeutorul. Eu așa gândesc că tu nici nu știi ce e apa?!

— Cum să nu știu, o fi așa răutăcios. E accia care trece pe sub poduri!

Cântece bătrânești.

Fata morariului.

Colo lângă drumul mare
Macină o moară 'n soare
Vine unu pleacă altu
Al treilea își umple sacu,
Și cum pleacă cum se duc,
Suspina toți greu și mult,
Căci bătrâna morărită
Are-o fată mândruliță
Fața-i albă ca făina
Ochii-s negri ca neghină
Părul galben auriu,
Să sloboade ca un râu
Pe umeri bine făcuți
Tot la ei să mi-te uți?
La unu-i făcea cu ochiu
Apoi îl râdea de-a dosul.
La unu-i sucea musteața
Și cu mâna-i bătea fața.
Ii trăgea ca pe o sfoară
Așa cam pe toți la moară.
Și cum se duc și cum pleacă
Gându la moară și-l lasă.
Odată s'a întâmplat
Cău venit cătane 'n sat,
Cătane nenumărate,
Und' se doarmă peste noapte?
La morariu cu fetița
Ce-i colo lângă Bistrița
O parte a și plecat,
Loc se doarm'or căpătat.
Mai la urmă a rămas
Unu ca prin inel tras,
Un fecior voinic frumos.
Fata l'a văzut din dos,
Dar și așa i-a fost drag
Ca și ochii ei din cap.
Unde'l culce, unde'l culce
Din atâtea sobe multe?
Colo unde fata doarme
Sunt vr'o două sobe goale,
Dar morariu își gândi
Că de fată-s'a ndrăgi
Ce să facă el săracu?
Doamne, că cătana-i dracu.
Tot atâta fie ce-o fi!
Știu că fata nu'l va iubi,
N'o fi ea așa de proastă
Ca cătana să iubească,
N'o iubit pe Petru Roș
Măcar c'o fost el frumos.
Nici pe ăsta nu'l iubește,
Dacă un pic să gândește.
Și s'a dus i-a arătat
Sobița lui de culcat.
Morariu rău n'a gândit
C'aceea s'a și ymplinit,
Fata a iubit ca proastă
Voinicul cel dela oastă.
De moară s'o zăuitat
Tot voinicu l'a țucat.
Ei! dar ce să întâmplă
Soldatul voinic plecă.
In zădar plângea sărmana
N'asculta de ea cătana.
A plecat îndepărtare
Lăsându-i ei dor și jale...
Ce o fost nu va mai fi
Ce n'o fost tot va veni.
Iate treceau zilele
Făr' să-și peardă rălele,
Pân' în o noapte de toamnă
Ședea fata colo 'n poartă
Moara macina merou
Ea 'și gândea necasul său,

Stropi de apă argintii
Scilipeau întrebând-o: »Vij«?
Și șoptind o tot chema
»Vino, vino dulcea mea,
Vino în brațele mele
Vino că îți miți de rele«.
Ea pe rău l'a ascultat
Și în el s'a aruncat
Rău în două se deschise
Și în brațe o cuprinse,
Iar în zori de dimineață
O aflară rece ghiată
Plâns-au prietini,
Plâns-au neamuri,
Plâns-au pomi, flori și dealuri
Plâns-au părinții amar
Dar toate au fost în zadar.
Ea zău tot n'a înviat.
Căci sufletu i-a sburat.
A murit ea și e moartă
Și toți ce așa se joacă
Cu dragostea, pat ca ea.
Numai moartea-i va n.păca.

Nuhăm și aeroplanul.

— Văz't'ai bade, văz't'ai Blajul,
Și-ai văzut multă mimune,
Apoi de-ai văzut atâtea
Cască-ți gura și ne spune.....

Badea Ion stă și gândește
Și privind tot în pământ
Zice: »Am văzut bălaur
Ce-a luat un om cu sine
Și mi-l'o suit în vânt«.

— »Și încă ce-ai văzut, mai spune,
— Văz't'am pe jupânul Mendel
Că făcea mătâni, doamne,
Sa nu-l suie și pe el.

Nuhăm leben
Să nu vie cel bălaur
Ca să mi-l rădice 'n nori!

GLUME

La anul 1878.

Bulgaria: Bogdaproste dragă români-
co, și Dumnezeu să te binecuvinteze că
scăpat și din slujba Turcului, și-mi fă-
cuși și mie un pat călduț aci lângă tine.

La anul 1913.

România: Ei, ce te întinzi așa ba-
ragladino?! Te răsăcări cu picioare-
le tale nespălate până în Siștra?! N'ai
loc destul în Macedonia!?

Bulgaria: N'am, zic zeu, Românico,
n'am, că, uite, acum am crescut și eu
mare....

România: De astea-mi fuși, obrazni-
co? Ei las că din mare se poate face
și mic!!

Cum se jură ovreiul.

Negustorul: Ei, nu să poate, mă ji-
dane. Sub cinci coroane nu 'ți pot da
metrul din pânza asta.

Jidanul: Să-mi moară nevasta și co-
pii, dacă-ți pot plăti mai mult de trei

Negustorul: Nu ți-e frică de Dumne-
zeu, târlane să te juri pe nevastă-ta
și pe copii?

Jidanul: Di ce să-mi fie frichi când
sunt — nefnsurat?

Femeia model.

Ce cer azi bărbații dela o femeie?
Iată ce cer:

Să fie: amabilă, bine educată, cre-
dincioasă, drăguță, econoama, frumoa-
să, grațioasă, igienică, iubitoare, lu-
crătoare, modestă, nobilă, onorabila,
punctuoasă, religioasă, simpatică, tai-
nică, utilă, veselă, și cu... zestre mare!

Cum e în iad?

Bucur, Irimie și Stan, sunt cei mai
prăpădiți din sat. In loc să-și vază de
economie, stau mereu în cărciumă și
joacă cărți.

Preotul satului dând iară odată peste
ei, voind să-i îndrepte le zice:

— Măi fărtați, nu puteți voi să lăsați
cărțile? Ce gândiți voi? Credeți, că și
în iad o să jucați cu Scaraoțchi în
cărți?

Da atunci Irimie, care era cel mai
blăstămat dintre toți îi zise:

— Ba părinte, în iad n'o să ne jucăm
cu Scaraoțchi cărți, că Necuratul le cu-
noaște pe toate pe din afară și ne poate
înșela! De aia jucăm aici pân' mai pu-
tem și noi!

Marton Lipót

piei, rechisite pentru păpucari, tureci de ghet
Budapesta, VII., Wesselényi-utca 4.
Fondată la 1864. Telefon 29-70.

Cel mai variat asortiment de piei,
rechisite pentru păpucari și
tureci de ghet de tot soiul.
Deposit de fabrică a tuturor
specialităților de piele.
Fabrică de tureci de ghet.
Afară de turecile de ghet, cari
le avem gata, fabricăm la do-
rință de tot soiul.

Piei de talpă. Căptușeli.

Călcâie de gumă.

Correspondență în limba ma-
ghiară și nemțescă.

A apărut și se poate capătă:
„Calendarul Poporului român”
.: Calendarul „Cucului” .:
și
Calendarul „Foi Ilustrate”.